

Oj, Betlehem ty maličký

Phillips Brooks (1835-1893), prel. Mária Rafajová (1896-1978)

Ivan Valenta (1940)

1. Oj, Betlehem ty ma - lič - ký, tak tvr - do tvr - do spíš!

Čo ti - ché hviez - dy vi - de - li dnes v no - ci ne - tu - šíš.

Veď ne - has - nú - ce svet - lo Boh v te - be roz - svie - til.

to sta - lo sa, čo ča - kal ľuď a o čom v bie - dach snil.

2. Syn Máriin sa narodil a vzrušil výšin zbor.
Spí pozemšťan a pri jasliach dnes nebeský bdie chór.
Ó, jasné hviezdy rána, váš spev nech zruší tmy:
"Bud' sláva Bohu v nebesiach, bud' pokoj na zemi."
3. Tak pokojne, tak tichúčko dar lásky Boh nám dal.
Tak svoje dary rozdáva až dodnes vekov Kráľ.
On nehlučne sa skláňa tu k ľuďom zblúdivým
a kde mu dvere otvorila, rád za stôl sadne k nim.
4. Náš Kráľu v chlieve zrodený, príd', prosíme, i k nám -
hriech odpusti a premeň nás, veď k nebies výšinám.
Nech s anjelskými zbormi do sveta mocne znie,
že Immanuel prišiel k nám, že Boh náš s nami je!